

چرا چهار در هزار به اتاق بازرگانی واریز می شود؟

ضرورت ساماندهی میراث انحراف در پارلمان بخش خصوصی

از محل سه در هزار، درست نیست، درآمد اتاق ایران از این محل براساس سنوات گذشته مبلغی منطقی و معقول بوده و میانگین هساله (۱۴۰۰-۱۳۹۵) آن ۱۶۰ میلیارد تومان است.

بودجه اتاق بازرگانی در حال حاضر از حق عضویت سالانه اعضا، تمدید سالانه کارت بازرگانی، سهم چهار در هزار سود سالانه اعضا و سهم سه در هزار درآمد دارندگان کارت بازرگانی تأمین می شود. بنابراین بخش اصلی درآمدهای اتاق بازرگانی از سهم این نهاد

از سود و درآمد صنایع و دارندگان کارت بازرگانی به‌دست می آید. این منابع بر اساس قانون نحوه تأمین هزینه‌های اتاق بازرگانی» مصوب ۱۳۷۲ و باهدف کمک به عملکرد شرکت‌های تولیدی و صادراتی، از درآمد‌های آنها کسر و به اتاق بازرگانی اختصاص می یابد. این منابع قرار بود ابتدا به خزانه دولت واریز شود و سپس به اتاق بازرگانی اختصاص پیدا کنند، اما از سال ۱۳۷۷ بدون نظارت دولت و به طور مستقیم و غیرشفاف به اتاق بازرگانی اختصاص یافته است و در حال حاضر نظارتی بر آن صورت نمی‌گیرد. قانون در ابتدا برای شفافیت بودجه اتاق بازرگانی و نظارت بر عملکرد این اتاق، راهکارهایی همچون «شورای

عالی نظارت بر اتاق بازرگانی»، «گردش خزانه بخشی از بودجه اتاق» و «ارائه گزارش تفریغ بودجه به هیأت‌نمایندگان اتاق» را در نظر گرفته بود، اما به مرور زمان و با اصلاحیه‌های تأمل‌برانگیز بر قوانین، تمامی این راه‌های نظارتی مسدود شده‌اند.

خارج از عقل و منطق

مجیدرضا حریری، رئیس اتاق مشترک ایران و چین درباره موضوع پول‌هایی که خود نه اتفاق بزرگ و نه وحشتناکی حساب اتاق بازرگانی ایران واریزی می‌شود، به خبرنگار «ایران» گفت: هر چقدر که درآمد مشمول مالیات داشته باشیم و اداره دارایی آن را تشخیص داده باشد، سه در هزار آن به حساب اتاق بازرگانی ایران واریزی می‌شود. این امر به خودی اتاق بازرگانی اختصاص می‌یابد. این منابع قرار بود ابتدا به خزانه دولت واریز شود و سپس به اتاق بازرگانی اختصاص پیدا کنند، اما از سال ۱۳۷۷ بدون نظارت دولت و به طور مستقیم و غیرشفاف به اتاق بازرگانی اختصاص یافته است و در حال حاضر نظارتی بر آن صورت نمی‌گیرد. قانون در ابتدا برای شفافیت بودجه اتاق بازرگانی و نظارت بر عملکرد این اتاق، راهکارهایی خود ببرد و آن را

هزینه کند. دولت، اتاق بازرگانی را مأمور کرده است که چهار درهزار که ناشی از گزارش تفریغ بودجه به هیأت‌نمایندگان اتاق» را در نظر گرفته بود، اما به مرور زمان و با اصلاحیه‌های تأمل‌برانگیز بر قوانین، تمامی این راه‌های نظارتی مسدود شده‌اند.

اوفزود: اتفاقی که طی سال‌های اخیر رخ داده، این است که اتاق بازرگانی آن پولی را که می‌گرفت، جزو درآمد‌های خود می‌آورد و آن را در مسیر بیهوده مثل ساختمان‌سازی و… خرج می‌کرد. حال قرار است این روند اصلاح شود. بدین جهت باید محل هزینه کرد چهار در هزار مشخص شود. در این موضوع دو نظر وجود دارد، یک آنکه اصلاً لازم است که چنین پولی گرفته شود؟ دوم اینکه اگر قرار است پول یاد شده دریافت شود، در چه بخش‌هایی هزینه شود و همچنین مکانیزم نظارتی برای دریافت و هزینه کرد این پول چگونه است؟

نقش افراد سودجو در اتاق بازرگانی کمرنگ شده است

رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین گفت: امیدواریم با تعامل و تغییراتی که در اتاق بازرگانی ایران ایجاد شده (برگزاری مجدد انتخابات ریاست اتاق بازرگانی ایران که منجر به

برکناری حسین سلاح ورزی شد) است و همچنین با خرد جمعی بخش خصوصی و مرتبط دولتی فرمول مناسبی که منجر به حذف پرداخت این پول شود یا نحوه هزینه کرد شفاف شود، پیدا کنیم. معتمد که بدون دغدغه و فشارغ از جنجال‌های سیاسی می‌توان این مشکل را حل و راهکارهای مناسب ارائه کرد. همه پذیرفتند که باید به سمت عقلانیت و شفافیت حرکت کرد و خوشبختانه افرادی که به دنبال سودجویی وانحراف منابع مالی اتاق ایران بودند، نقش‌شان در اتاق بازرگانی از بین رفته و با بسیار کمرنگ شده است.

منتظر مجلس جدید هستیم

حریری اذعان داشت: منتظر هستیم تا مجلس شورای اسلامی جدید شکل بگیرد و همه این موارد در قالب اصلاح قانون اتاق بازرگانی ایران مورد بررسی قرار گیرد. متأسفانه رئیس فعلی کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی که در دوره جدید هم رأی نیاورد، اجازه نمی‌داد تغییرات در قانون اتاق بازرگانی رخ دهد. بدین جهت امیدواریم در دوره جدید شاهد بهبود و اصلاح قانون اتاق بازرگانی باشیم. با تعامل با اعضای جدید کمیسیون اقتصادی مجلس می‌توان قانون اتاق را روزآمد کرد و مانع بروز و ظهور فساد شد.

چهاردر هزار در مسیر صادرات اتاق بازرگانی

رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین گفت: اتاق‌های بازرگانی باید بتوانند خود را با هزینه‌های بسیار کمتر مدیریت کنند و نیازی به گرفتن پول‌های سه در هزار و چهار در هزار نداشته باشند. اما اگر اکثر اعضای اتاق بازرگانی نظرشان این است که پول چهاردر هزار گرفته شود، باید برای هزینه کردن بخوبی و با سوسواس برنامه‌ریزی کرد می‌مبادا دچار انحراف و سودجویی شود. معتمد که در صورت دریافت پول یاد شده بایستی این بودجه صرف توسعه صادرات شود. یعنی نقش بین المللی اتاق بازرگانی بواسطه چنین پول‌هایی پررنگ شود. مهم‌ترین وظیفه اتاق بازرگانی تجارت خارجی است و مهم‌ترین معضل کشور هم توسعه صادرات است. باید بتوانیم در چنین مسیری پول چهاردر هزار را هزینه کنیم. قطعاً چنین اتفاقی با سیستم و افراد سالم شدنی است.

مخالفان شفافیت روبه‌روی شورای عالی نظارت

نظر در پاسخ به این سؤال که شورای عالی نظارت باید بر هزینه کرد چهاردر هزار نظارت کند، گفت: باقی مانده گروهی که گذشته در اتاق بازرگانی ایران حاکم بودند، از شورای عالی نظارت، ابراز نارضایتی می‌کنند. طبق قانون، این شورا باید بر فعالیت اتاق بازرگانی نظارت کند. در گذشته این شورا وظایف نظارتی را

بخبوی اجرا نمی‌کرد ولی در حال حاضر می‌بینیم که این شورا فعال شده است. شورای عالی نظارت طبق قانون حداقل سالی دو بار تشکیل جلسه می‌دهد ولی این شورا دبیرخانه‌ای دارد که بایستی آن دبیرخانه، نظارت مستمر و دائم داشته باشد. مشکلات و معضلات را می‌توان هر شش ماه یکبار در شورای عالی نظارت مطرح و سیاست‌گذاری کرد اما نظارت دائمی است و دبیرخانه شورای عالی نظارت باید به صورت مستمر بر فعالیت‌ها نظارت کند. ما دنبال این هستیم که دبیرخانه شورای عالی نظارت، نظارت خود را دائمی کند؛ البته دوستانی که طرفدار شفافیت نیستند، از این اتفاق به هیچ عنوان استقبال نمی‌کنند و حتی ابراز نارضایتی می‌کنند. بررسی صورت‌های مالی شرکت‌های بورسی، مربوط به انتهای سال ۱۴۰۱ در بخش‌های صنعتی، بویژه صنایع پالایش، پتروشیمی و معدن، مجموعاً سود خالصی بالغ بر ۵۹۳ هزار میلیارد تومان ثبت کرده‌اند. در کمترین حالت همه این شرکت‌ها موظفند چهار در هزار درآمد خود را به اتاق بازرگانی بپردازند؛ هرچند برخی از این شرکت‌ها مبالغ دیگری از جمله حق عضویت، هزینه تمدید کارت بازرگانی و سه در هزار درآمد خود را نیز به این نهاد می‌پردازند. گفته می‌شود که سود خالص اتاق بازرگانی تنها از ۲۰ شرکت صنعتی (فولاد مبارکه، صنایع پتروشیمی خلیج فارس، گسترش نفت و گاز پارسیان، صنایع مس ایران، پالایش نفت بندرعباس، گروه مپنا، پالایش نفت اصفهان، پالایش نفت تهران، شرکت معدنی گل‌گهر، شرکت معدنی چادرملو، پتروشیمی پردیس، کشتیرانی جمهوری اسلامی، گروه بهمن، پتروشیمی جمی و…) در سال ۱۴۰۲ بیش از ۲۴۰۰ میلیارد تومان بوده است.

برخی شرکت‌ها صریحاً مبلغ پرداختی به اتاق بازرگانی را در صورت مالی خود گزارش می‌کنند، اما اغلب آنها بدون ذکر صریح، این هزینه را ذیل عناوین مختلفی همچون «پرداخت حق عضویت»، «حقوق و عوارض عمومی و دولتی»، «هزینه‌های خدمات عمومی»، «هزینه‌های ثبتی و حقوقی»، یا در نهایت «سایر هزینه‌ها» ثبت می‌کنند. به طور خاص شرکت فولاد مبارکه اصفهان در سال ۱۴۰۱، بابت سه و چهار در هزار سود خالص سال ۱۴۰۰، بیش از ۴۷۶ میلیارد تومان به اتاق بازرگانی پرداخت کرده است. علاوه بر ۲۰ شرکت صنعتی، شرکت‌های بورسی و غیربورسی متعدد دیگری مشمول پرداخت این بودجه به اتاق بازرگانی هستند و علاوه بر این مواردی همچون حق عضویت، تمدید کارت بازرگانی و سهم سه در هزار درآمد صاحبان کارت بازرگانی نیز درآمد قابل توجهی را برای این اتاق فراهم می‌کند. به این ترتیب برآوردهای اولیه حکایت از درآمد بیش از ۵ هزار میلیارد تومانی اتاق بازرگانی برای سال ۱۴۰۲ دارد.

اقتصادی

بنگاه

حمایت دولت از کیش اکسیو به معنای اطمینان بخشی به سرمایه‌گذاران است

وحید زارع فکری، معاون اقتصادی و سرمایه‌گذاری منطقه آزاد کیش در گفت‌وگویی به به تشریح ویژگی‌های اکسیو کیش پرداخت که در ادامه می‌خوانید.

اولین دوره از اکسیوی کیش را در پیش داریم، پیش‌بینی می‌کنید پس از برگزاری این رویداد چه تحولی در تراز تجاری منطقه ایجاد خواهد شد؟

تراز تجاری به معنی اختلاف صادرات از واردات و اشخاصی است که برای ثبت‌ارزی کشور لحاظ می‌شود. اینکه بخواهیم همه فعالیت‌های داخل کشور را با تراز تجاری بسنجیم لزوماً کار دقیقی نیست. قاعدتاً در اکسیو سرمایه‌گذاری‌هایی صورت می‌گیرد که از لحاظ تولید کالا و خدمات، جایگزین خارجی‌ها می‌شود؛ سرمایه‌گذاری در اکسیو اگر در حوزه گردشگری انجام شود، خروج ارز از کشور را کاهش می‌دهد؛ ممکن است تولیداتی را برای ما ایجاد کند که امکان صادرات آن را داشته باشیم. پس از اکسیو قاعدتاً اتفاق مثبتی خواهد افتاد ولی اینکه بگوییم یک عدد مشخص را در یک محل مشخص شاهد خواهیم بود، لزوماً این اتفاق تنها هدف برگزاری نمایشگاه اکسیو نیست.

برای برگزاری بهتر کیش اکسیو چه برنامه‌ای دارید؟

در دو حوزه می‌شود در اکسیو کار کرد؛ یکی اینکه سازمان مناطق آزاد حمایت‌کنند برای اینکه این نمایشگاه پرشور برگزار شود، از این جهت که در فصول کم‌رونق و رکود گردشگری، ما گردشگر را در کلاس بازرگانی و تجاری وارد جزیره کنیم و کسب و کارهای جزیره از جمله بازارها، هتل‌ها، تفریحات دریایی و… از این طریق رونق بگیرد. یک بعد دیگر آن است که نمایشگاه که در ایجاد ملی و بین‌المللی برگزار خواهد شد، سرریزی برای جزیره کیش داشته باشد.

شباهت‌ها و تفاوت‌هایی که اکسیوی کیش با اکسیوهای داخلی و خارجی مانند اکسیوی تهران یا دبی دارد، چیست؟

شباهت آن در موضوع فعالیت است، ولی تفاوت آن این است که ما در فضای متمرکزتری می‌توانیم گردشگر را در این حوزه بیاوریم. بازدیدکننده نمایشگاه از فعالیت روزمره در شهر خودش، فارغ می‌شود و در جزیره مشغول می‌شود و با تفریح بیشتر کار را پیگیری می‌کند. معمولاً توافقات متمرکزتری در نمایشگاه‌های مشابه در جزیره کیش بسته می‌شود. دلیل اینکه برگزارکن نمایشگاه در کیش برای بسیاری از هلدینگ‌های بزرگ جذاب است، همین است. علاوه بر این در نمایشگاه تهران، رده حاکمیتی با توجه به ابعاد وظیفه‌ای که بر عهده دارد، شاید نتواند از نمایشگاه به طور مستقیم حمایت کند. کاری که سعی می‌کنیم برای نمایشگاه‌هایی که خاص هست و هم‌استثایی آن با سازمان مناطق آزاد را تشخیص می‌دهیم، امکان آن را با دعوت‌نامه‌های مستقیم فراهم کنیم.

حمایت شما از نمایشگاه اکسیودقیفاً از چه نوع است؟

اینکه اعتبار نمایشگاه را با دعوت‌نامه سازمان دولتی تأمین کنیم؛ اینکه فرصت مواجهه کسب‌وکارهای جزیره را در دستر سازمان مناطق آزاد را غرقه‌دها و شرکت‌کنندگان فراهم کنیم. اینکه ما فرصت‌های اقتصادی جزیره را ارائه دهیم و زمینه همکاری طرفین را فراهم کنیم. اینکه برای تأمین مالی و اضافه‌شدن رده‌هایی که لازم است در پروژه همکاری کنند، پیگیری کنیم. اینها حمایت است که به سرمایه‌گذار اطمینان می‌دهد تا آخر پروژه رها نخواهد شد.

کیش اکسیو، فرصتی برای دیده شدن

علی‌اکبر عبدالملکی، رئیس اتاق بازرگانی کردستان در گفت‌وگویی به تشریح ویژگی‌های اکسیوی کیش پرداخت که در ادامه می‌خوانید.

اکسیوی کیش چه اهمیتی دارد و حضور در آن را به چه کسانی پیشنهاد می‌کنید؟

اکسیوی کیش رویداد بسیار مهمی است که در آذرماه برگزار خواهد شد و من از بزرگوارانی که به هر دلیلی نتوانستند در اکسیوی تهران حاضر شوند می‌خواهم حتماً خودشان را به اکسیوی کیش برسانند که فرصت بسیار مناسبی برای دیده‌شدن است.

در منطقه آزاد کیش چه تسهیلاتی برای بازدیدکنندگان وجود دارد؟

قطعاً با توجه به اینکه در منطقه آزاد کیش به نحوی برای اخذ ویزا از مسافران خارجی مشکلی وجود ندارد، به‌راحتی می‌توانند در آنجا حضور داشته باشند. هم هتل‌های زیادی برای اقامت وجود دارد و هم پروازهای بین‌المللی زیادی هست. یعنی ما محدودیتی در حضور بزرگواران در اکسیوی کیش نداریم.

چه پیشنهادی برای بهتر برگزار شدن این رویداد دارید؟

این نمایشگاه باید به طوری باشد که اولاً اطلاع‌رسانی دقیقی شکل بگیرد که تمامی ذی‌نفعان صنعت، معدن، تجارت، گردشگری، خدمات و کشاورزی حضور داشته باشند و جمهوری اسلامی ایران را به طور کاملاً حرفه‌ای به جهانیان بشناسانند. ما در اتاق بازرگانی سعی می‌کنیم حمایت مادی و معنوی خودمان را داشته باشیم و امیدوارم در آذرماه یک رویداد فوق‌العاده را داشته باشیم.

چه زمینه‌های همکاری میان مجموعه برگزارکننده اکسیوی کیش و اتاق بازرگانی وجود دارد و شما به رویداد چه کمکی می‌توانید انجام دهید؟

در حال حاضر اتاق بازرگانی ایران، در اکسیوی تهران سالن ۳۵ را در اختیار گرفته و در آنجا تمام اتاق‌های بازرگانی حضور دارند. ما می‌توانیم همین کار را در اکسیوی کیش انجام دهیم و به‌طور اختصاصی یک سالن در اختیار اتاق بازرگانی ایران قرار گیرد که در آنجا به صورت کاملاً حرفه‌ای غرفه‌آرایی و اتاق‌های بازرگانی سراسر کشور را در آنجا جتنامی می‌کنیم. استان‌ها هم تمام ظرفیت‌شان را در قالب کاتالوگ، پرشور یا CD در اختیار تمام بازدیدکنندگان قرار خواهند داد و ما این‌گونه نقش خودمان را ایفا خواهیم کرد.

درآمد‌های چندهزار میلیاردی

برآوردهای اولیه حکایت از درآمد بیش از ۵ هزار میلیارد تومانی اتاق بازرگانی برای سال ۱۴۰۲ دارد.

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

عکس: اکوایران

فرصت ایران برای نقش آفرینی در کریدورهای ترانزیتی

حضور رئیس‌جمهور ترکیه و نخست‌وزیر عراق، تهاه‌نامه چهارجانبه عراق، ترکیه، قطر و امارات برای همکاری در پروژه جاده توسعه اعضا شد. براساس بیانیه رسمی دفتر نخست‌وزیر عراق، این تهاه‌نامه با هدف همکاری مشترک در پروژه راهبردی جاده توسعه تنظیم شده است.

کریدورهای ترانزیتی یکی از ابزارهای مهم در این رقابت اقتصادی و سیاسی در منطقه هستند از این رو کشورها تلاش می‌کنند در توسعه کریدورها به اهداف اصلی آن علاوه بر حمل و نقل دست پیدا کنند.

با توجه به تلاش‌ها برای شکل‌گیری کریدورهای جدید در منطقه، حفظ و تقویت رقابت کریدور شمال-جنوب عبوری از ایران با کریدورهای جدید و اینکه آیا مسیر ترانزیتی راه توسعه یا مسیرهای دیگری می‌توانند رقیب کریدور شمال-جنوب باشند، مطرح می‌شود. درخصوص چالش‌ها و فرصت‌های

مسیرهای ترانزیتی منطقه‌ای برای ایران، حمیدرضا قوری، کارشناس صنعت حمل و نقل در گفت‌وگو با «ایران» دو نگاه کلان و خرد را در توسعه و رقابت ایجاد کریدورهای شمال-جنوب مطرح کرد و گفت: وقتی کریدورهای رقیب ایران را بررسی می‌کنیم باید از دو منظر کلان و خرد موضوع را نگاه کنیم. در نگاه خرد، دو کریدور شمال-جنوب ایران و کریدور جاده-توسعه عراق، رقیب یکدیگر محسوب می‌شوند. اما در نگاه کلان،

مشاهده می‌شود که کریدور آبیچک به حاصل توافقی برخی از قدرت‌های جهانی در سال ۲۰۲۳ برای اتصال هند به اروپا از طریق امارات متحده عربی، عربستان،

اردن و رژیم صهیونیستی است، رقیب کریدورهای شمال به جنوب عبوری از ایران و عراق محسوب می‌شود.

وی جهت توضیح این موضوع به این نکته اشاره داشت: «با توجه به تحولات بین‌المللی در سال‌های اخیر، دیگر به کریدورها صرفاً به‌عنوان یک مسیر ترانزیتی نگاه نمی‌شود که انتخاب از بین آنها بخواهد براساس مزیت‌های لجستیکی و حمل‌ونقلی باشد و هر کریدوری که صرفاً ارزان‌تر و سریع‌تر و امن‌تر بود، در اولویت انتخاب قرار گیرد؛ بلکه مشاهده می‌شود کریدورهای جدید به ابزار و وسیله‌ای برای ایجاد اتصال و پیوندهای اقتصادی و حتی سیاسی بین کشورها شده‌اند. نزاع کریدوری شکل گرفته در منطقه نشان می‌دهد که کریدورها دارند به رسالت تاریخی خود یعنی ایجاد زیرساخت لازم برای یک هدف بسیار بزرگ یعنی «شکل‌دهی نظم‌های اقتصادی منطقه‌ای و بین‌المللی باز می‌گردند.»

به گفته کارشناس صنعت حمل و نقل، در این رقابت کریدوری برای ایجاد اتصال به اروپا، نقش هند به‌عنوان یک قدرت نوظهور جهانی و با جمعیتی بالغ بر ۱٫۴ میلیارد نفر بسیار برجسته و تعیین کننده است. در حال حاضر دو مسیر برای اتصال هند به اروپا وجود دارد: آبیچک و کریدور شمال-جنوب. هر مسیر می‌تواند تمایل هند را بیشتر به خود جلب کند، شانس بیشتری برای عملیاتی شدن خواهد داشت.

وی با اشاره به اینکه با توجه به عدم قطعیت‌های ناشی از تحولات منطقه، هند فعلاً هم در آبیچک و هم در کریدور شمال-جنوب ابراز تمایل به

سرمایه‌گذاری و نقش آفرینی می‌کند، افزود: شواهد نشان می‌دهد در حال حاضر، انتخاب اصلی هند، آبیچک است

و نه کریدور شمال-جنوب ایران. با این حال می‌توان انتظار داشت در صورتی که برنده جنگ در سرزمین‌های اشغالی، فلسطینی‌ها باشند، انگیزه هندی‌ها برای سرمایه‌گذاری بیشتری کریدور شمال-جنوب ایران یا جاده-توسعه عراق بیشتر شود. اما آنچه مسلم است، مادامی که درمنطقه رقیبی جدی به نام آبیچک وجود دارد، نباید رقابت اصلی کریدورها را بین ایران و عراق دید. در واقع در این دیدگاه کلان، کریدورهای شمال-جنوب و جاده-توسعه را تا حدود زیادی می‌توان شریک یکدیگر در رقابت باآیچک در نظر گرفت.

فوری بر این موضوع تأکید کرد که در بحث رقابت‌های جدید شکل گرفته بین کریدورها، یک مسأله کلیدی این است که «داشتن مزیت لجستیکی تنها یک بعد از رقابت است و بخش اصلی رقابت، ابتکارعمل‌ها و اراده سیاسی و مشارکت اقتصادی برای ایجاد پیوند بین کشورهای منطقه است.

در حقیقت، ابتکار عملی که بتواند برای کشورهای منطقه جذباتی اقتصادی و سیاسی بیشتری ایجاد کند و در عین حال، ریسک کمتری داشته باشد، در شکل‌گیری مشارکت داشته باشد، تعیین‌کننده‌ترین عامل در موفقیت یک کریدور است. مزیت لجستیکی شرط لازم است (که با سرمایه‌گذاری

زیرساختی به نسبت کمتر بدست می‌آید) اما شرط کافی (که بدست آوردن آن امر بسیار دشوارتر و پرهزینه‌تری است) از طریق پیاده‌سازی

کریدور شمال-جنوب ابراز تمایل به

عکس: اکوایران